

Marek Gumkowski

"Ewolucja polskiej powieści historycznej (do "Trylogii")", Tadeusz Bujnicki, "Ruch Literacki" R. 14 (1973) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/50, 162

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) BUJNICKI Tadeusz: Ewolucja polskiej powieści historycznej (do "Trylogii"). "Ruch Literacki" R. 14:1973 z.1 s. 5-31.

Autor dokonuje przeglądu dziejów polskiej powieści historycznej od początków oświeceniowych i preromantycznych aż do szczytowego momentu rozwoju, który przyniósł "Trylogię". Od pierwotnego dydaktyzmu, sentymentalizmu i antykwaryzmu powieść historyczna - głównie pod wpływem Waltera Scotta - osiąga swą postać dojrzałą. W okresie romantyzmu wykształca się kilka odmian powieści historycznej, z których najważniejsze są: gawęda szlachecka (Rzewuski) i powieść dokumentarna (Kraszewski).

BP/50/45

M.G.

(II) BURKOT Stanisław: Proza i pobekiwanie owiec (I). "Miesięcznik Literacki" R. 8:1973 nr 4 s. 30-39.

Na wstępie autor stara się zdefiniować zjawisko literackie nazywane "prozą nurtu chłopskiego" i wyjaśnić przyczyny jego powstania. Trzy kolejne generacje pisarzy tego nurtu różnią się od siebie stosunkiem do tematyki wiejskiej i do całej kultury narodowej. Zagadnienia te występują szczególnie wyraźnie przy analizie języka prozy nurtu chłopskiego i stosunku pisarzy do stylizacji gwarowej - jest to przedmiotem rozważań drugiej części omawianego szkicu (por. BP/50/47).

BP/50/46

M.G.